

Repertoriumnummer 2020/
Datum van uitspraak 7 MEI 2020
Rolnummer A/19/01442
☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Kamer van de Voorzitter

Vordering zoals in kort geding

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

WAFELLAND BVBA, [redacted]
[redacted]

Eisende partij

Vertegenwoordigd door Mter. Paul Maeyaert en Mter. Andreas Reygaert,
advocaten te 1000 Brussel, Havenlaan 86C, bus 414

En:

[redacted]
x

Verwerende partij

Vertegenwoordigd door Mter. Anthony Schobbens, met kantoor te 2018
Antwerpen, Justitiestraat 57

1 DE PROCEDURE

1. De vordering werd ingeleid bij dagvaarding die op 18 april 2019 werd betekend.
2. De partijen hebben hun middelen en conclusies voorgedragen in de openbare terechtzitting van 16 januari 2020. De stakingsrechter nam vervolgens de zaak in beraad op 23 januari 2020 waarna de debatten werden gesloten.
3. De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zijn nageleefd.
4. Het vonnis wordt gewezen na tegenspraak.

2 DE FEITEN

5. De feiten, relevant voor de beoordeling van dit dossier kunnen als volgt worden samengevat.
6. Op 1 maart 2007 werd door de heer [redacted] en mevrouw [redacted] [redacted] (in huidige procedure geen partij) een feitelijke vereniging opgericht met als doel de uitbating van een handel bestaande uit het verdelen van wafels en andere suikerwaren ten behoeve van organisaties zoals scholen, jeugdverenigingen, sportclubs en andere verenigingen die benefietacties

organiseren (zie website <https://www.wafelland.be/>) (Stuk I.1a-b dossier eisende partij).

De handelszaak werd van bij aanvang uitgebaat onder de handelsnaam "Wafelland", zoals volgens eisende partij blijkt uit een afleveringsbon (Stuk I.2a dossier eisende partij). Verwerende partij betwist dit.

7. Op 11 mei 2009 werd ook het Benelux-merk "Wafelland.be" ingeschreven onder het nummer 0859062 (Stuk I.3 eisende partij).

8. Op 3 februari 2011 werd eisende partij, de BVBA Wafelland opgericht door de heer [] en mevrouw [] teneinde de activiteiten van de bovenvermelde feitelijke vereniging over te nemen (Stuk I.4 – Stuk I.5 dossier eisende partij). Op 8 februari 2011 werden de handelsactiviteiten van de feitelijke vereniging van heer [] en mevrouw [] stopgezet. De handelszaak werd aldus eisende partij in haar geheel, met inbegrip van het merk en de handelsnaam, aan de BVBA Wafelland overgedragen (Stuk I.6 dossier eisende partij). Ook dit wordt betwist door verwerende partij.

9. In oktober 2011 contacteerde de heer [] de heer [s] thans zaakvoerder van de BVBA Wafelland, met de vraag om mee in de BVBA Wafelland te stappen. Op 1 januari 2012 nam de heer [s] 50% van de aandelen in de BVBA Wafelland over (Stuk I.7 dossier eisende partij). Op 28 februari 2012 werd de heer [s] mede-zaakvoerder van de BVBA Wafelland (Stuk I.8 dossier eisende partij). Zoals blijkt uit het aandelenregister van eisende partij heeft de heer [] zijn resterende helft van de aandelen overgedragen aan de heer [s] op 1 januari 2013 (Stuk I.7 dossier eisende partij).

Tot 31 december 2013 ageerde de heer [] als zaakvoerder van de BVBA Wafelland (Stuk I.9 dossier eisende partij). Ook hierna bleef hij nog actief in de BVBA Wafelland (Stuk I.10 dossier eisende partij), waarin hij tot april 2014 als zelfstandig manager werkte (Stuk I.11 dossier eisende partij).

Na de beëindiging van de samenwerking bleef de heer [] eisende partij onder druk zetten met lasterlijke boodschappen, werd haar personeel lastiggevallen, werd cliënteel op onrechtmatige wijze afgeworven, en dreigde de heer [] ermee concurrerende activiteiten op te starten onder het merk "Wafelland" dat nog steeds op naam van de heer [] en mevrouw [] ingeschreven stond.

10. Teneinde deze raktijken van de heer [] te doen stopzetten, leidde eisende partij per dagvaarding betekend op 3 juli 2014 een stakingsprocedure zoals in kortgeding in voor de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel (thans Ondernemingsrechtbank) van Antwerpen, afdeling Mechelen (Stuk III.1 dossier eisende partij).

In de loop van de procedure bereikte eisende partij een akkoord met de heer [] en mevrouw []. Bij vonnis van 9 december 2014 verleende de

Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel (thans Ondernemingsrechtbank) van Antwerpen, afdeling Mechelen akte van dit akkoord dat er onder andere in bestond dat de heer [] en mevrouw [] erkenden dat de handelsnaam "Wafelland" exclusief toekomt aan BVBA Wafelland en dat ook het nodige zou worden gedaan om het Beneluxmerk "Wafelland.be" zou worden overgedragen aan eisende partij.

"Nemen akte dat de heer [] en mevrouw [] erkennen dat BVBA WAFELLAND de exclusieve titularis is van de handelsnaam WAFELLAND en dat het nodige zal gedaan worden om de inschrijving van het BENELUXMERK op 11/05/2009, nummer 0859062 voor goederen met klasse 5, 30 en 35, waaronder diëtische voedingsmiddelen, banketbakkers- en suikerbakkerswaren en de advertentiebemiddeling en reclame over te dragen op BVBA WAFELLAND, op kosten van deze laatste;

Leggen verbod op aan de heer [] en mevrouw [] tot gebruik van het teken identiek aan of overeenstemmend met het teken "WAFELLAND"

Stellen vast dat de heer [] en mevrouw [] gehouden zijn tot een dwangsom van 500,00 euro per individuele inbreuk op de handelsnaam- of merkenrechten van WAFELLAND en tot een dwangsom van 2.500,00 euro per individuele inbreuk op de niet-concurrentie-verplichting." (Stuk III.2 dossier eisende partij)

Gezien de heer [], volgens eisende partij, "onvindbaar" was werd de verplichte merkoverdracht nooit voltooid.

11. Verwerende partij, de heer [x] is zaakvoerder van de onderneming Wafeltjes.be (Stuk II.1a dossier eisende partij). Wafeltjes.be focust zich net als eisende partij op de verkoop van wafels en andere zoetigheden aan verenigingen, sportclubs, scholen, etc. (zie website <https://wafeltjes.be/> - Stuk II.1b dossier eisende partij). Partijen zijn derhalve rechtstreekse concurrenten.

12. Verwerende partij voert aan dat hij rechtmatig merkhouders is van het beeldmerk "Wafelland.be" en dat de schending van een vonnis uit het verleden "toch niets aan de rechtmatige overdracht van het merk [verandert]" (Stuk IV.9 eisende partij).

3 DE VORDERINGEN VAN PARTIJEN

3.1 Eisende partij verzoekt de stakingsrechter:

De vorderingen van Wafelland BVBA ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens:

- *zich materieel bevoegd te verklaren;*

- te zeggen voor recht dat het gebruik door de heer van het teken 'Wafelland' of "Wafelland.be" een inbreuk uitmaakt op de rechten van Verzoekster op de handelsnaam 'Wafelland' en derhalve een inbreuk op de artikelen VI.97, 6°, VI.98, VI.104 en VI.105 WER en artikel 8 UvP, minstens vast te stellen dat de heer zich schuldig maakt aan derde-medeplichtigheid aan de schending van het akkoordvonnissen van de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel van Antwerpen, afdeling Mechelen, gekend onder rolnummer A/14/01246;
- dienvolgens de staking te horen bevelen van het verder gebruik van het teken "Wafelland", "Wafelland.be" of enig overeenstemmend teken onder verbeurte van een dwangsom van 2.500,00 EUR per enkelvoudig gebruik, te rekenen vanaf 24 uur na de betekening van het tussen te komen vonnis;
- Wafelland BVBA toe te laten om een kopie van het tussen te komen vonnis te communiceren aan haar cliënteel, leveranciers en andere handelspartners;
- De heer te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, thans begroot op 5000,00 EUR.

In ondergeschikte orde,

- De tegenvorderingen van de heer ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren

3.2 Verwerende partij verzoekt de stakingsrechter:

In hoofdorde

Zich materieel onbevoegd te verklaren en de zaak te verwijzen naar de voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste Aanleg Brussel, zetelend zoals in kort geding

In ondergeschikte orde

Deze ongegrond te verklaren en eiseres ervan af te wijzen

A. Met betrekking tot de hoofdvordering:

Deze ontvankelijk en gegrond te verklaren en derhalve,

- *Te zeggen voor recht dat op 30 september 2017 een einde is gekomen aan het gebruiksrecht dat was verleend aan eiseres van de naam Wafelland;*
- *Te zeggen voor recht dat het gebruik door eiseres op hoofdeis, verweerster op tegeneis van het teken 'Wafelland' of "Wafelland.be" een inbreuk uitmaakt op de merkenrechten van conluant ;*
- *Dienvolgens de bvba Wafelland (0833.467.055) de staking te horen bevelen van het verder gebruik van het teken "Wafelland", "Wafelland.be" of enig overeenstemmend teken onder verbeurte van een dwangsom van 2.500 EUR per enkelvoudig gebruik, te rekenen vanaf 24 uur na de betekening van het tussen te komen vonnis*

4 DE BEVOEGDHEID

13. Verwerende partij betwist de materiële bevoegdheid van de stakingsrechter en verzoekt om de verzending naar de rechtbank van eerste aanleg Brussel.

14. Onderhavige procedure betreft een stakingsprocedure in de zin van Titel 1 "Vordering tot staking" onder Boek XVII "Bijzondere rechtsprocedures" van het Wetboek Economisch Recht¹ (hierna "WER").

De materiële bevoegdheid van de stakingsrechter wordt bepaald op grond van artikel XVII.1 WER dat bepaalt dat de voorzitter van de ondernemingsrechtbank het bestaan vaststelt en de staking beveelt van een daad die een inbreuk uitmaakt op de bepalingen van dit Wetboek.

In dat opzicht kan tevens verwezen worden naar artikel XVII.2 WER waarin wordt bevestigd dat de voorzitter van de ondernemingsrechtbank het bestaan vaststelt en de staking beveelt van de inbreuken op onder andere *"de niet-naleving van de bepalingen van de verordeningen van de Europese Unie die betrekking hebben op aangelegenheden bedoeld in boek VI"*².

15. Verwerende partij voert aan dat hij een particulier is en geen onderneming. Het enige criterium dat Boek VI voor het begrip "onderneming" wordt opgelegd is dat zij een economisch doel heeft. Een economisch doel moet ruim geïnterpreteerd worden en is elke in geld waardeerbare doelstelling, ongeacht de motieven die deze doelnastreving inspireren en hoe deze laatste zich ook uit.³

Ook in de rechtspraak wordt een ruime invulling gegeven aan het begrip "onderneming" en "economische activiteit" en wordt gesteld dat het feit of de

¹ Boek XVII (art. XVII.1 - art. XVII.34) ingevoegd bij art. 3 Wet 26 december 2013 (BS 28 januari 2014), met ingang van 31 mei 2014 (art. 2 KB 28 maart 2014 (BS 29 april 2014)).

² Artikel XVII.2, 15° WER

³ G.-L. Ballon, *De wet marktpraktijken – Een eerste commentaar*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2011, 14.

partijen handelaar zijn, irrelevant is:

"Het begrip "onderneming" dient te worden begrepen als elke eenheid die een economische activiteit uitoefent, ongeacht haar rechtsvorm en de wijze waarop zij wordt gefinancierd.

Het begrip "economische activiteit" dient te worden begrepen als iedere activiteit, zelfs los van het nastreven van winst, waarmee wordt deelgenomen aan het economische verkeer en die bestaat in het aanbieden van goederen en diensten op een bepaalde markt."⁴

"De aard van de persoon, fysiek dan wel een rechtspersoon, noch het al dan niet aanwezig zijn van een handelskarakter in hoofde van de persoon, zijn relevant om te weten of er al dan niet sprake is van een "onderneming" in de zin van artikel 2, 2° van de WMPC. De aard van de activiteit is determinerend."⁵

"[...] in de mate zij leveringen of diensten verricht voor de consument, als een verkoper moet worden aanzien in de zin van de WHPC – thans 'de onderneming' in de zin van art. 2 WMPC."⁶

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verwerende partij deelneemt aan het economisch verkeer en dat de handelingen van verweerder kaderen in het nastreven van een economisch doel. Dit blijkt ook uit de briefwisseling van verweerder zelf. Zo stelt de raadsman van verweerder in zijn brief van 24 april 2017 zijn cliënt als natuurlijk persoon voor als volgt:

"Zoals u weet op basis van eerdere contacten, is onze cliënt reeds jaren een referentie op de markt van wafels, pralines, truffels en andere snacks. Zo is hij jarenlang actief met het merk WAFELTJES.BE, handelend in o.a. koekjes, wafels en biscuits. Zopas heeft onze cliënt het Benelux merk WAFELLAND.BE overgenomen."

En voorts:

"Vermits de overname van het merk tot doel heeft om de Belgische en de Nederlandse markt uit te breiden, dient uw licentie dan ook te worden beëindigd." (Stuk III.1 dossier eisende partij)

De economische intenties van verweerder blijken nog het best uit zijn eigen brief van 11 maart 2019:

"Ik heb de overdracht van het merk Wafelland aanvaard om louter commerciële doeleinden en ben de enige rechtmatige merkhouders van het merk." (Stuk III.9 dossier eisende partij)

⁴ Brussel 15 februari 2011, *Jb. Marktp. 2011*, Mechelen, Wolters-Kluwer, 2012, 60.

⁵ Gent 8 april 2013, *NJW 2014*, 176.

⁶ Gent 20 december 2010, *Jb. Marktp. 2010*, Mechelen, Wolters-Kluwer, 2011, 182.

16. Hieruit volgt dat verwerende partij voldoet aan het begrip "onderneming" uit artikel I.8,39° WER en dat hij "op duurzame wijze een economisch doel nastreeft". De stakingsrechter is derhalve bevoegd.

5 DE ONTVANKELIJKHEID

17. Partijen werpen geen specifieke gronden van niet ontvankelijkheid van de vordering op. De voorzitter ziet evenmin redenen om ambtshalve te besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van de vordering. Deze is ontvankelijk.

6 DE GRONDEN VAN DE BESLISSING

18. De handelsnaam is de naam waaronder een handelsonderneming, die wordt geleid door een fysiek persoon of een rechtspersoon, gekend is of geëxploiteerd wordt.⁷

De handelsnaam heeft primair een onderscheidende en identificerende functie, evenals een publicitaire functie, met name om een handel in het handelsverkeer te onderscheiden van andere handelsondernemingen.⁸

19. Het recht op een handelsnaam wordt beschouwd als een industrieel eigendomsrecht in artikel 1, 2° van het Unieverdrag van Parijs van 20 maart 1883 tot bescherming van industriële eigendom (hierna "UvP"). Het recht op bescherming van de handelsnaam is een recht dat verbonden is aan de handelszaak zelf.⁹

Het verkrijgen van een handelsnaam is niet onderworpen aan een depot, inschrijvings- of registratieverplichting. De bescherming van een handelsnaam neemt aanvang met het ontstaan van een handelsnaam ontstaat door het eerste publieke gebruik ervan en is derhalve een recht van eerste inbezitneming.

20. De bescherming van de handelsnaam vindt zijn grondslag in artikel 8 UvP. In België wordt de bescherming van de handelsnaam in principe via Boek VI Marktpraktijken en consumentenbescherming van het Wetboek Economisch Recht (hierna "WER") afgedwongen en geschiedt deze voornamelijk op grond van de bepalingen inzake misleidende en verwarringstichtende reclame, in het bijzonder de artikelen VI.98 en VI.105 WER.

"Art. VI. 98. Als misleidend wordt eveneens beschouwd een

⁷ H. VANHEES, *De bescherming van de handelsnaam*, in X. Handels- en economisch recht, Mechelen, Kluwer, 2002, 3.

⁸ E. JANSSENS, "De juridische bescherming van de handels- en vennootschapsnaam", *Jaarboek Handelspraktijken & Mededinging* 1998, 498.

⁹ P. MAEYAERT, *De bescherming van de handelsnaam en de vennootschapsnaam in België*, Brussel, Larcier, 2006, 23.

handelspraktijk die in haar feitelijke context, al haar kenmerken en omstandigheden in aanmerking genomen, de gemiddelde consument ertoe of kan brengen een besluit over een transactie te nemen dat hij anders niet had genomen, en die het volgende behelst:

1° marketing van een product, [...], op zodanige wijze dat verwarring wordt geschapen met producten, handelsmerken, handelsnamen en andere onderscheidende kenmerken van een concurrent;”

”Art. VI. 105. Onverminderd andere wettelijke of reglementaire bepalingen is verboden elke reclame van een onderneming die:

1° alle bestanddelen in acht genomen, op enigerlei wijze, met inbegrip van haar voorstellingswijze of de weglating van informatie, de persoon tot wie zij zich richt of die zij bereikt, misleidt of kan misleiden omtrent, onder meer :

[...]

c) de hoedanigheid, kwaliteiten, kwalificaties en rechten van een onderneming, zoals haar identiteit en haar vermogen, haar bekwaamheden en haar industriële, commerciële of intellectuele eigendomsrechten of haar bekroningen en onderscheidingen; en die daardoor haar economisch gedrag kan beïnvloeden, of die om die redenen een onderneming schade toebrengt of kan toebrengen;”

21. De bescherming van de handelsnaam bestaat erin dat de eerste gebruiker, louter op grond van het eerdere gebruik, een later gebruik van de naam, dat mogelijk verwarring kan stichten, kan laten verbieden in het geografische gebied waar de oudere handelsnaam gebruikt wordt. De beoordeling van het verwarringsgevaar gebeurt *in concreto* en in hoofde van het betrokken of relevante publiek dat de verkoper wenst te bereiken.

Het verwarringsgevaar wordt traditioneel onderzocht aan de hand van drie criteria: de namen als dusdanig (i), de aard van de uitgeoefende activiteit (ii) en de geografische ligging (iii).

Met verwarringsgevaar moet worden gelijkgesteld het misleidingsgevaar waardoor degene die de handelsnaam gebruikt zonder toestemming van de titularis ervan, derden misleidt of kan misleiden omtrent zijn rechten op de bedoelde handelsnaam zodat derden een verkeerd beeld hebben of kunnen hebben van de werkelijke hoedanigheid van de gebruiker.

22. Op 1 maart 2007 werd door de heer [] en mevrouw [] (in huidige procedure geen partij) een feitelijke vereniging opgericht met als doel de uitbating van een handel bestaande uit het verdelen van wafels en andere suikerwaren ten behoeve van organisaties zoals scholen, jeugdverenigingen, sportclubs en andere verenigingen die benefietacties organiseren (zie website <https://www.wafelland.be/>) (Stuk I.1a-b dossier eisende partij). De feitelijke vereniging "Wafelland" werd ingeschreven in de Belgische Kruispuntbank voor Ondernemingen op 1 maart 2007 (Stuk I.1 dossier eisende partij). De domeinnaam wafelland.be werd op 15 januari 2007

geregistreerd. De handelszaak werd van bij aanvang uitgebaat onder de handelsnaam "Wafelland", zoals blijkt uit een afleveringsbon (Stuk I.2a dossier eisende partij).

23. Verwerende partij voert aan dat de feitelijke vereniging niet werd overgenomen door de BVBA Wafelland. Dit gaat in tegen de stukken. Dit gaat eveneens in tegen de overdracht van de domeinnaam wafelland.be aan de heer S op 8 april 2014.

24. Terecht voert eisende partij aan dat zij zich als houder van een oudere handelsnaam kan verzetten tegen het gebruik van een jonger identiek of overeenstemmend merk.

Artikel VI.98, 1° WER verwijst naar het misleidend karakter van een handelspraktijk waarbij een concurrent verwarring veroorzaakt of kan veroorzaken. Hierbij wordt het gebruik van "handelsmerken" en "handelsnamen" uitdrukkelijk genoemd als een mogelijke basis voor zulke verwarring. Ook de rechtspraak geeft aan dat de houder van een oudere handelsnaam zich succesvol kan verzetten tegen een jonger merk.¹⁰

In de Benelux is het daarnaast voor de oudere handelsnaamvoerder ook mogelijk om de doorhaling van de merkinschrijving te vorderen indien er misleiding van het publiek kan optreden. Zo bepaalt artikel 2.27.1 van het Benelux Verdrag inzake de intellectuele eigendom ('BVIE'):

"Een merk kan vervallen worden verklaard wanneer het, na de datum waarop het is ingeschreven:

b. als gevolg van het gebruik dat ervan wordt gemaakt door de merkhouder, of met instemming van de merkhouder, voor de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, het publiek kan misleiden, met name wat betreft de aard, de hoedanigheid of de plaats van herkomst van deze waren of diensten."

25. Eisende partij ziet zich in casu geconfronteerd met het feit dat de oorspronkelijke inschrijver van het Benelux-merk "Wafelland.be" niet langer de actuele houder is, maar wel verwerende partij, tegelijkertijd de grootste concurrent van eisende partij. Het (dreigend) gebruik van een merk door de onrechtmatige houder ervan, hetgeen een misleidende handelspraktijk uitmaakt, blijkt uit de feiten en is pertinent aanwezig.

26. De bepalingen omtrent het gedogen van een jongere merkinschrijving die verweerder onder randnummer 28 en 29 van haar eerste conclusie aanhaalt zijn irrelevant. Bovendien zijn deze bepalingen enkel van toepassing waarbij er een conflict voorhanden is tussen twee merken:

¹⁰ Zo kan verwezen worden naar Voorz. Kh. Brussel, 5 april 2017, ICIP 2017, afl. 2, 349; Vz. Kh. Brussel 7 juli 1999, *Jaarboek Handelspraktijken* 1999, 693; Brussel 15 september 1992, *ICIP* 1992, 344,

"De houder van een ouder merk als bedoeld in artikel 2.2ter, lid 2 of lid 3, sub a, die het gebruik van een ingeschreven jonger merk bewust heeft gedoogd gedurende vijf opeenvolgende jaren, kan niet langer op grond van het oudere merk vorderen dat het jongere merk nietig wordt verklaard voor de waren of diensten waarvoor dat jongere merk is gebruikt, tenzij het jongere merk te kwader trouw is gedeponeerd."

De analogie die verweerder met het handelsnaamrecht tracht te maken is bijgevolg niet correct. Het feit dat de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie een handelsnaam tevens als een intellectueel eigendomsrecht heeft gekwalificeerd doet daar niets aan af. Het gedogen van een jonger merk zoals omschreven in artikel 2.30septies, lid 1 BVIE is immers een specifieke bepaling uit het merkenrecht. Geen enkel ander intellectueel eigendomsrecht kent een gelijkaardige bepaling, ook de regelgeving rond het handelsnaamrecht.

27. Verwerende partij stelt terecht dat het verwarringsgevaar *in concreto* moet worden beoordeeld. Dit betekent echter niet dat er ook concreet verwarringsgevaar voorhanden moet. Dit wordt duidelijk aangegeven door de artikelen VI. 97, VI. 98, VI. 104 en VI. 105 WER waarop eisende partij zich beroept gezien de toevoeging van het woord "kan".

Immers, het is bij de beoordeling van een vordering inzake handelsnamen in principe irrelevant te weten of er daadwerkelijk klanten in verwarring werden gebracht of misleid. De vaststelling dat misleiding mogelijk is, volstaat.¹¹

28. Artikel XVII.9 WER laat overigens toe het onrechtmatig handelen te doen staken bij wijze van preventief stakingsbevel:

"De voorzitter van de ondernemingsrechtbank kan de marktpraktijken bedoeld in de artikelen VI.92 tot VI.109 van dit Wetboek verbieden wanneer zij nog geen aanvang hebben genomen, doch op het punt staan plaats te vinden."

Een stakingsbevel kan dus ook worden uitgesproken indien de inbreukmakende handelingen zich nog niet hebben voorgedaan maar er een ernstig risico op bestaat.¹²

¹¹ Gent 20 juni 2016, Jaarboek Handelspraktijken 2016, 387; P. MAEYAERT, *De bescherming van de handelsnaam en de vennootschapsnaam in België*, Brussel, Larcier, 2006, 32 en de aldaar geciteerde rechtspraak.

¹² Brussel 6 december 2011, *Jb. Markt*. 2011, 758; Brussel 1 maart 2011, *Jb. Markt*. 2011, 855, noot V. WELLENS; Antwerpen 29 maart 2010, *Jb. Markt*. 2010, 101; zie ook P., BLOMME, *Stakingsvordering zoals in kort geding inzake intellectuele rechten. Een stand van zaken*, Larcier, Brussel, 2019, 44-45.

29. *In casu*, staat vast dat verwerende partij er openlijk mee dreigt met het Benelux-merk "Wafeland.be" op de markt te komen. Dit blijkt uit de volgende stellingen van verwerende partij:

"Vermits de overname van het merk tot doel heeft om de Belgische en Nederlandse markt uit te breiden, dient uw licentie dan ook te worden beëindigd" (brief van 24 april 2017 van verweerder – Stuk IV.1 dossier eisende partij – de stakingsrechter onderlijnt)

"Ik heb de overdracht van het merk Wafeland aanvaard louter om commerciële doeleinden en ben de enige rechtmatige merkhouders van het merk" (brief van 11 maart 2019 van verweerder – Stuk IV.9 dossier eisende partij – de stakingsrechter onderlijnt)

30. Uit hetgeen voorafgaat volgt de gegrondheid van de vordering zoals in het beschikkend gedeelte bepaald.

31. Uit de gegrondheid van de vordering volgt de ongegrondheid van de tegenvordering.

32. In verband met de gevorderde publicatie van de beslissing wordt het volgende beslist. Artikel XVII.20, §2, eerste lid van het WER luidt:

"De voorzitter van de rechtbank kan toestaan dat zijn beslissing of de samenvatting die hij opstelt wordt aangeplakt tijdens de door hem bepaalde termijn, zowel buiten als binnen de inrichtingen van de overtreder en dat zijn vonnis of de samenvatting ervan in kranten of op enige andere wijze wordt bekendgemaakt, dit alles op kosten van de overtreder."

De stakingsrechter beslist dat het communiceren van het vonnis niet zal bijdragen tot het beëindigen van de inbreuk.

7 DE KOSTEN

33. Met toepassing van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat bedraagt het basisbedrag (niet in geld waardeerbare vordering) 1.440 euro.

34. Eisende partij verzoekt de toewijzing van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding, begroot op 5.000 euro omwille van de manifeste kwade trouw van verwerende partij. De stakingsrechter staat dit niet toe.

8 HET BESCHIKKEND GEDEELTE

Op grond van de bovenstaande overwegingen neemt de stakingsrechter volgende beslissing.

De stakingsrechter verklaart de vordering van eisende partij ontvankelijk en gegrond in de volgende mate:

De stakingsrechter stelt vast de het gebruik van het teken 'Wafelland' of Wafelland.be' een inbreuk uitmaakt op de rechten van eisende partij op de handelsnaam 'Wafelland' en derhalve een inbreuk uitmaakt op de artikelen VI.97, 6°, VI.98, VI.104 en VI.105 WER en artikel 8 UvP en beveelt dienvolgens de stopzetting van het verdere gebruik van het teken "Wafelland", "Wafelland.be" onder verbeurte van een dwangsom van 2.500 euro per enkelvoudig gebruik vanaf vijf werkdagen na de betekening van dit vonnis.

De stakingsrechter bepaalt het maximum van de te verbeuren dwangsommen op 100.000 euro.

De stakingsrechter verklaart de tegenvordering van verwerende partij ontvankelijk maar niet gegrond.

De stakingsrechter veroordeelt verwerende partij tot de kosten van het geding in hoofde van eisende partij begroot op 1.440 euro rechtsplegingsvergoeding plus 220,99 euro dagvaardingskosten plus 20 euro ten bate van het fonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

De stakingsrechter veroordeelt verwerende partij tot betaling van het rolrecht van 165,00 euro aan de FOD Financiën, na uitnodiging hiertoe.

Dit vonnis werd gewezen en uitgesproken door mevrouw Natalie Swalens, dienstdoend voorzitter, in vervanging van de voorzitter, wettelijk belet, bijgestaan door mevrouw Martine Vanden Eycken, griffier, op de openbare terechtzitting van de kamer van de voorzitter, zitting houdend zoals in kort geding, in de zaal E-NL van de Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel, Waterloolaan 70, 1000 Brussel, op

Mevr. Martine Vanden Eycken

Mevr. Natalie Swalens